

SABAHIN BİLGİSİ

her sabah kendi bilgisiyle geliyor
kendi harfleriyle yazıyor
kendini gecenin sildiğine

cebinde okunmuş harfler taşıyan ben
ve inanan geçmişin büyüüne
durmadan ağ atıyorum
ve takılmasını umuyorum yarının kanatlarına

çocukların ölmesinde bir teselli arıyorum
kadınların ağtılarında ezberlenmiş acılarla
ve hep düne koşuyor yüzüm
durağan yeşil harflerle yazılmış bir takvimde

bu yüzden eksik olmalıyım
bu yüzden yenik
bu yüzden mekânsız celile'nin yetimleri kadar

kimliğini bir şiire kazıyor *derviş*
ve özlemine duyuyor zeytin ağacı kokan bir mekânın
karıncaları, kaplumbağaları, başakları
ve kendine has kokusu ile izini sürüyor
belleğinin labirentlerinde kişnemekte olan atın

bu bana yarımı hatırlatıyor
yavuz yüzlü hırsızlarımı,
henüz yaşanmamış anılarımın

kalbimi çalkalıyorum
ve geniş bir incir yaprağı
oluyorum ay ışığında ağzımda tanrının dili
sabahın bilgisine uyuyorum ve tanımlıyorum
beni bir memleket gibi kuşatmakta olan mekânı

sabah yalanlamıyor beni
sabahı kuşatan güneş, gecenin yitirdikleri belleğinde
ve her bahar aynı adla açan çiçekler toprağın evinde
bugünü bana ait kılıyor, bu mekânı
laleleri, sümbülleri, kavak ağaçları ve toprağın yüzünü
örtten kırmızı buğdayları ile bir sevinç gibi
yarının sabahlarında kişnemekte olan
bir atın müjdesini veriyor.